

УДК 070.1-053.81(477)

М. М. Іващенко

МОЛОДІЖНА ПРЕСА РЕГІОНІВ УКРАЇНИ НАПРИКІНЦІ ХХ – НА ПОЧАТКУ ХХІ ст.: СТАТИСТИЧНІ ПОКАЗНИКИ ТА ЯКІСНЕ НАПОВНЕННЯ

У статті на основі історичного та пресознавчого дискурсу проведений аналіз окремих кількісних і якісних характеристик регіональної молодіжної преси в Україні наприкінці ХХ – на початку ХХІ століть. Виокремлено специфічні риси молодіжних друкованих видань. Проаналізовано становлення молодіжної преси в регіонах України на початку 90-х рр. ХХ ст. Досліджені кількісні та якісні риси молодіжних ЗМІ окремих областей України. Показано зв'язок молодіжної тематики із жанрами та лексикою регіональних ЗМІ.

Ключові слова: *молодь, молодіжна преса, молодіжні ЗМІ, молодіжна журналістика, регіони, області, журнали, газети, жанри, репортаж, інтерв'ю, ідеологія молоді, лексика.*

Дослідження кількісних та якісних показників молодіжної преси регіонів України наприкінці ХХ – на початку ХХІ століть є необхідним і актуальним з наукової і практичної точок зору, але водночас досить складним завданням. Мова по суті йде про охоплення усього спектру друкованих видань з молодіжної тематики, які видавалися в областях України та Автономній Республіці Крим, починаючи з 1991 р. і до середини 2000-х років. Оскільки зробити вичерпний аналіз усіх цих видань в рамках однієї статті не представляється можливим, доцільною є концентрація саме на найбільш характерних рисах регіональних молодіжних газет і журналів у вказаний період. Крім того, вартим уваги є розгляд специфічних рис молодіжних ЗМІ по окремим географічним субрегіонам України – Захід, Схід, Південь, Центр України та по кількох областях.

Наукова актуальність вивчення молодіжної преси у регіонах України також полягає у потребі аналізу науково-дослідницьких концепцій стосовно визначення й сутнісних характеристик молодіжної преси. Доцільним є розгляд видів молодіжної преси (як вони розуміються дослідниками). Важливим також є з'ясування значення молодіжної преси у формуванні суспільно-політичного життя незалежної України – на всіх етапах державотворення.

Молодіжна регіональна преса в Україні, її історія та сучасний стан лише починають входити до кола наукових інтересів вітчизняних дослідників. На даний час слід констатувати відсутність узагальнюючої праці, в якій був би підсумований історичний шлях розвитку саме молодіжної регіональної преси на рубежі ХХ – ХХІ століть. У вітчизняній науці молодіжна преса розглядається як у контексті молодіжного руху чи державної / регіональної молодіжної політики, так і в рамках загального пресознавства, у т.ч. в окремих областях України.

Попри вказане, серед останніх наукових розвідок відносно молодіжної друкованої журналістики у регіонах України можна назвати дослідження І. Белінської [1-3], Л. Бурківської [4], М. Дяченко [5, 6], К. Пирогової [7], І. Стегнія [8], М. Тимошика [9]. Водночас лише окремі з них стосуються періоду кінця ХХ – початку ХХІ століть.

Оформленню інституцій молодіжного руху в регіонах України, що безпосередньо пов'язано з появою і розвитком молодіжної журналістики, присвячені праці таких учених як В. Барабаш [10], Л. Кудіна, Н. Демчук, О. Обухівська [11], К. Свиридов [12], В. Чопей [13].

У ході дослідження регіональної молодіжної преси, а також низки дотичних питань вітчизняні учені прихильні до міждисциплінарного підходу, тобто здійснення не лише власне історичних розвідок, а й залучення методичного інструментарію інших наук гуманітарного циклу, які прямо чи опосередковано стосуються історії молодіжної преси (пресознавства, соціології, суспільствознавства, політології та ін.).

Метою дослідження, здійсненого у рамках даної статті, є аналіз кількісних показників та якісного наповнення молодіжної преси регіонів України наприкінці ХХ – на початку ХХІ століть. Означена мета викликала необхідність вирішення наступних завдань: виокремлення специфічних рис молодіжних друкованих видань; аналіз становлення молодіжної преси в регіонах України на початку 90-х рр. ХХ ст.; дослідження кількісних та якісних рис молодіжних ЗМІ окремих областей України; аналіз пов'язаності молодіжної тематики із жанрами та лексикою регіональних ЗМІ.

Не викликає заперечення те, що організований молодіжний рух, насамперед представлений студентством, стояв біля витоків здобуття української державності в 1991 р. ("Революція на граніті" тощо). Відтак позитивний імпульс поширення національної свідомості у молодіжному середовищі України безпосередньо відобразився у регіональних молодіжних ЗМІ.

Безсумнівно також, що молодіжна преса за змістом та оформленням суттєво відрізняється від інших сучасних періодичних видань. Специфічними рисами молодіжної регіональної преси є динамізм, суб'єктивність та тісний контакт із цільовою аудиторією. На думку К. Пирогової, під молодіжною журналістикою розуміється поняття в журналістиці, розділ журналістської науки, що досліджує, аналізує молодіжну пресу та пресу для молоді [7, с. 152].

Водночас, у повній мірі можна погодитися із І. Стегнієм, що однією з рис, які стримують розвиток цього виду журналістики в Україні, є його провінційний характер, який слід долати [8]. Однак, джерела

провінційності знаходяться звичайно ж не у ціннісній сфері, а, насамперед, в обмежених фінансових можливостях регіональних видавців, що позначається на якісних технічних характеристиках журналів і газет, періодичності їх виходу в світ тощо.

Дослідники єдині у тому, що витоки регіональної молодіжної преси у незалежній Україні беруть свій початок з 1990-1991 рр., коли усі молодіжні видання вийшли з підпорядкування ЛКСМ УРСР. За цих умов окремі газети і журнали (як центральні, так і регіональні) вдалися до “ребредингу” – наприклад, друкований орган ЦК ЛКСМУ “Молодь України” трансформувалася в загальнополітичну молодіжну газету, навіть не змінивши назви [10, с. 107].

Початок 90-х років ознаменувався здобуттям незалежності не лише українською державою, але й українських ЗМІ від Росії. За даними дослідниці І. Белінської, упродовж 1991-1993 рр. кількість передплатників російської преси зменшилася з 41,6% до 2,0% у пресовому загалі нашої країни. Натомість частка центральних видань України зросла з 22,6% до 28,8%, а регіональних і місцевих ЗМІ – з 35,8% до 69,2%. Зазначена тенденція відображає те, що “контрольний пакет “четвертої влади” перейшов до регіональних засобів масової інформації” [1, с. 57].

Перші молодіжні ЗМІ незалежної України позиціонували себе на початковому етапі своєї діяльності як опозиційні до радянського режиму, який тільки що було повалено. Це стало закономірним наслідком масової політизації молодіжного руху нашої країни, що у 1990-х роках сприяло формуванню перших молодіжних політсил.

Як вже зазначалося, кількісні характеристики регіональної молодіжної преси є питанням, яке потребує тривалого скрупульозного аналізу. Тому доцільно звернутися до наукових розвідок щодо окремих областей України, зокрема Кіровоградщини (І. Белінська), Запоріжжя (М. Дяченко), Івано-Франківщини. Так, серед молодіжних видань Кіровоградської області можна виділити такі: додатки для молоді громадсько-політичної газети “Кіровоградська правда” (а саме – “Освітнє слово”, “Забава-джой” та “Біла ворона”), додаток “Літо” до газети “Маловисківські вісті”, а також окремі молодіжні газети “Молодіжна тусовка” й “Молодіжне перехрестя” [2].

Крім того, у Кіровограді й області був розповсюджений такий тип молодіжної преси, як університетські друковані видання. Такі медіа вищих навчальних закладів Кіровограда, як: “Викладач, студент...”, “Гаудеамус”, “Студентський вісник”, “Університетський меридіан”, які упродовж 1990-х – початку 2000-х років активно розповсюджувалися серед студентів вищих учбових закладів, містили інформацію про життя навчального закладу й студентські новини [2].

Слід наголосити на тому, що специфічною рисою молодіжної преси досліджуваного регіону (Кіровоград) як і інших областей України стала, на жаль, її нерегулярність (внаслідок проблем фінансового й соціального характеру). Зокрема, окремі друковані медіа видавалися досить рідко (раз на кілька місяців), а окремі – виходили лише упродовж певного періоду, а потім де-факто припиняли своє існування. Зокрема, кіровоградський часопис для молоді “Острів скарбів”, зареєстрований у 2003 році, так і не вийшов жодного разу [2].

Що стосується Запорізької області, то в ній упродовж періоду, що розглядається, М. Дяченко перелічує 36 юнацько-молодіжних видань (з них: 7 студентських (“Запорізький університет”, “Таврическая академия” та ін.), 4 юнацько-підліткових (“Дзендик”, “Местовстречи” та ін.), 25 шкільних газет (“Джерело”, “Дзвінок”, “Здоров’ятко” та ін.) [6, с. 47].

Якісне наповнення регіональних молодіжних ЗМІ в Україні впродовж 1990-2000-х років визначалося багатьма чинниками, зокрема:

- переосмислення представниками молоді свого місця у суспільстві, трансформацією аксіологічних установок (із радянських цінностей на цінності незалежної України [12, с. 382];
- інституалізацією молодіжного руху, зокрема нових студентських організацій;
- появою молодіжних неформальних об’єднань різного спектру;
- поступовим опануванням українськими ЗМІ функцій маніпулятивного характеру, вже давно поширеними у західній пресі [14, с. 47].

Зі здобуттям Україною незалежності, у регіональній молодіжній пресі відразу ж почали актуалізуватися питання, пов’язані з подіями української історії й духовного життя, а також роллю молоді у вказаних процесах.

Крім того, серед питань, що піднімалися у молодіжних ЗМІ різних регіонів впродовж перших років після проголошення національного суверенітету України були такі:

- культурне життя молоді, можливості проведення нею дозвілля;
- розвиток молодіжних субкультур і різних течій;
- перспективи побудови молодими людьми професійної кар’єри;
- спортивне життя;

економічна й фінансова тематика (особливо актуальна у 1990-і роки, коли народне господарство України знаходилося у стані перманентної кризи).

Характерними якісними рисами викладу матеріалу в регіональній молодіжній пресі стали: наочність, динамічність, емоційно-забарвлена стилістика, просторово-часова дискретність і умовність, активна позиція автора, документальність, образна аналітичність [5].

Звертаючись до вже згаданої регіональної преси Кіровоградщини, детально розглянутої І. Белінською, необхідно вказати, що рейтинг основних тем досліджуваних видань представляється таким: події та право (24,1%), політика (7,2%), соціальна сфера (7,1%), культура та мистецтво (6,9%), дозвілля (5%), сільське життя (4,4%), пізнавально-розважальна (4,2%), АПК (3,7%), медицина та здоров’я (3,5%), місто (3,4%),

влада (3,3%), економіка, фінанси та торгівля (3,3%), історія (2,8%), побут (2,2%), а також інші теми (18,9%) [3, с. 25].

Розглядаючи окремі видання, слід зазначити, що, наприклад, тематичний діапазон молодіжного розважального додатка до газети "Кіровоградська правда" (т. зв. "газета в газеті" "Забава-джой") формували пізнавально-розважальні матеріали (це очевидно з назви), а також рубрики: "культура та мистецтво", "пізнавально-розважальна", "медицина та здоров'я", "життєві історії", "підростаюче покоління".

Вивчаючи молодіжну пресу Запорізької області початку 1990-х років, а саме, обласні молодіжні газети "Комсомолец Запоріжжя" й "МИГ", М. Дяченко вказує, що у цей час "на шпальтах молодіжної газети існував і такий різновид заміток, як хронікальне повідомлення (надзвичайно стисла інформація про події), що зустрічається під рубрикою "Світська хроніка" (О. Шемтов "Б. Ельцин і А. Горбунов: чоловічі ігри на свіжому повітрі" // "Комсомолец Запоріжжя", 22 вересня 1990 р., І. Селезньова "Сірі очі нагадують яблука на снігу" // "МИГ", 28 червня 1996 р.)" [5].

Крім того, наголошується на тому, що за час незалежності України багато жанрів у регіональній молодіжній пресі Запоріжжя трансформувалися, втратили свої чіткі межі, натомість набули модифікованих, гібридних форм (явище жанрової дифузії) [6].

Серед молодіжних регіональних видань Західної України дослідниця Л. Бурківська характеризує журнал "Експрес Соол" (Івано-Франківська область). Вона вказує на те, що "тематичну характеристику журналу відображають такі рубрики: "Балачки", "Варте уваги", "Герої", "Дискусія", "Ігри", "Інтерв'ю", "Концерт", "Мій настрій", "Модне", "Наболіле", "Питаннячко", "Подорож містами", "Проба пера", "Проблема", "Свіже обличчя", "Смішне", "Тема", "Шукаю друзів". Таким чином, редакція видання зробила досить вдалу спробу охопити практично всі інтереси молоді краю [4, с. 132].

1990-і роки в якісному наповненні українських молодіжних ЗМІ пройшли у контексті досить активної ідеологічної боротьби. З одного боку – у регіональному вимірі продовжували діяти молодіжні організації лівого ідеологічного спрямування (логічно, оскільки це був спадок СРСР). Відповідним чином ці структури мали власні ЗМІ – "Юнком" (Київ), "Новая волна" (Дніпропетровськ), "Комсомольское знамя" (Харків), "Молодий комунар" (Кіровоград) [15, с. 365]. Прикметно, що дані періодичні видання територіально були прив'язані до східних і центральних областей України і практично були відсутні у західних. Разом із тим, у подальшому в зв'язку з маргіналізацією лівого партійно-політичного руху в країні, популярність молодіжних соціалістичних і прокомуністичних медіа також наразі зійшла практично нанівець.

Водночас у досліджуваній період з'являлися і молодіжні ЗМІ іншого (більшою мірою центристського) політичного ґатунку. Вони із самого початку формувалися як провладні. Зокрема, це стосується "Партії регіонів" України та її "філіялу" для молоді ("Молодих регіонів"). Серед часописів цієї партії, у т.ч. й молодіжного спрямування (2000-і роки) часто використовувався термін "регіон": "від "Наш регіон" (Донецьк) до відповідних назв із компонентом територіальності – Вінницький, Поліський, Київський, Гадяцький, Львівський, Дарницький, Столичний, Сумський, Новоодеський, Приазовський, Корабельний" тощо [15, с. 367].

Те ж саме можна сказати і про політичну партію центристського характеру "Батьківщина" та її молодіжні осередки – "Київщина – моя Батьківщина", "Батьківщина Чернігів", "Львівська Батьківщина", "Наша Батьківщина – Прикарпаття", "Голос Батьківщини" тощо [15, с. 368].

Якщо у регіонах України відбувався розвиток молодіжних ЗМІ лівого і центристського ідеолого-політичного спектрів, то закономірно припустити про аналогічне поширення друкованих видань для молоді правого, націоналістичного спрямування. До таких часописів слід, зокрема, віднести, "Націю і державу" (Львів), "На грані двох світів" (Івано-Франківськ), "Націоналістичну добу" (Хмельницький), "Волю нації" (Коломия), "Заграву" (Стрий) та "Добу нації" (Кривий Ріг)" [15, с. 366]. Як бачимо із наявності у цьому переліку Кривого Рогу, географія молодіжних ЗМІ правого й ультраправого спрямування охоплювала не лише традиційно націоналістичну Західну Україну, але й навіть Дніпропетровську область.

Наразі (після 2014 р.) в регіонах України (крім східних і південних) відбувається динамічне поширення молодіжних ЗМІ правого і ультраправого спрямування, що, зокрема, пов'язано із глорифікацією воїнів АТО, подій Євромайдану тощо.

Серед жанрів регіональної молодіжної преси досліджуваного періоду, що були найбільшою мірою популярні й ефективні, М. Дяченко називає репортаж. Зазначається, що репортаж у газеті / журналі для молоді володіє досить широкими можливостями:

- поєднує оперативність передачі інформації з її аналізом;
- відображає події у тому вигляді, в якому вони відбувалися насправді і це дає молодій людині змогу побачити їх очима безпосереднього спостерігача або навіть учасника;
- спонукає читача до співпереживання шляхом викладу динаміки ситуації чи авторських переживань стосовно події, що відображається;
- створює ефект присутності на місці події, про яку йдеться у репортажі [5].

Що стосується інтерв'ю, то воно як один із найстаріших жанрів у журналістиці взагалі, продовжувало широко використовуватися у молодіжних друкованих ЗМІ, проте його значення істотно знизилося в порівнянні з попередніми десятиліттями у зв'язку з обмеженими можливостями паперових газет і журналів з візуалізації інтерв'ю (що дуже важливо для молоді). Водночас, І. Стегній виділяє кілька видів інтерв'ю, характерних для регіональної молодіжної преси – портретне, проблемне, інформаційне, блиц-інтерв'ю [8].

Крім того, упродовж 1990-х років у 1,5 рази зменшилися кількісні показники наявності художньо-публіцистичних жанрів на шпальтах районних і обласних газет (на прикладі Запорізької обл.). Серед молоді стають популярними не нариси (разом з гібридними формами – 0,9%) і замальовки (0,2%), а життєві історії

(6,8%), анекдоти (1,2%) й афоризми (1,1%). Водночас, якщо молодіжне видання мало не лише розважальний, але й інформаційно-аналітичний характер, то у ньому все ж полярними серед молоді були: стаття, замітка, звіт, оголошення, коментар, слово, лист-коментар [6, с. 44].

Молодіжна аудиторія спричинила істотний лінгвістичний вплив на регіональне друковане слово України. Зокрема, розглядаючи регіональний журнал "Експрес Cool" (Івано-Франківськ), що містить розважальну, естетичну, культурну інформацію, Л. Бурківська відзначає, що його редакція взяла курс на подачу інформації у розкутій манері, що сприяє максимальному наближенню до молодіжної аудиторії. За таких обставин вживається молодіжна лексика, яка у науковій думці отримала визначення розмовно-просторічної, фамільярної чи, навіть, вульгарної лексики: "бабій, ботан, гопник, мужик, попса, прилипало, стерва, тьотка, фуфлю, холера; бабський, кльовий; бахкати, відшивати, відв'язатися, впарювати, забивати, зляпати, притиратися, прохавати, роззулювати, розгрібати, фиркати" [4, с. 132].

Важливою є оцінка впливу ряду факторів розвитку суспільства на молодіжну пресу. На нашу думку, слід визначити, зокрема, такі фактори, що діяли на молодіжну журналістику на рубежі XX – XXI століть:

- зміна свідомості молодіжного середовища;
- поява у ньому різних формальних і неформальних груп зі своїми специфічними цінностями;
- динаміка соціального й фінансового статусу молоді в 1990-2000-ті рр.;
- роль освіти у соціалізації та професіоналізації української молоді тощо.

Наголошуючи на важливості співставлення періоду кінця XX – початку XXI століть із сучасним станом справ (середина 2010-х років), можна вказати на те, що інтереси молоді не зазнали кардинальних змін. За оцінкою К. Пирогової, у відповідних матеріалах "домінують психологічні фактори (нещасливе кохання, конфлікти з батьками та вчителями тощо), молодіжні течії (часто у формі інтерв'ю з представником певної течії, але знову-таки на регіональному рівні), музичні напрями (зазвичай передрук із Інтернету чи інших видань), мода і секс [7, с. 152]. Водночас, на нашу думку, гострі соціально-економічні проблеми, які турбували молодь у 1990-х роках, наразі все ж відійшли на другий план, що загалом є позитивним фактором.

Таким чином, розглянувши наукову проблематику статистичних показників та якісного наповнення молодіжної преси різних регіонів України у період кінця минулого – початку теперішнього століть, ми прийшли до таких висновків:

– проблемі молодіжної преси в часи незалежності України присвячені праці небагатьох авторів. Водночас, аналіз молодіжних ЗМІ певного періоду дає можливість скласти об'єктивне уявлення про періодичне видання як про одиницю видавничої продукції, його зміст, спрямованість, завдання, прослідкувати розвиток політики держави;

– специфічні риси тематичного наповнення молодіжної регіональної преси визначаються рядом факторів: ситуацією у певному регіоні нашої країни, соціальною політикою на загальнодержавному, обласному та районному рівнях, а також станом молодіжної субкультури. З огляду на вказане, одним із найбільш популярних жанрів у зазначених медіа став репортаж із місця подій, а також інтерв'ю. Крім того, популярними є життєві історії, анекдоти й афоризми;

– основними питаннями, що піднімалися у молодіжних ЗМІ різних регіонів впродовж тривалого періоду після проголошення національного суверенітету України були такі: культурне життя молоді, можливості проведення нею дозвілля; розвиток молодіжних субкультур і різних течій; перспективи побудови молодими людьми професійної кар'єри; навчання й побут студентів; спортивне життя; економічна й фінансова тематика;

– якісне наповнення регіональних молодіжних ЗМІ пов'язане не лише з інформаційним контентом, але й з ідеологічною спрямованістю газет і журналів, цільовою аудиторією яких є молодь. Як і у політиці, в регіональних молодіжних засобах масової інформації України можна виділити орієнтовані на центристську, праву та ліву ідеологію;

– починаючи з перших років XXI століття, у зв'язку з масовим поширенням мережі Інтернет в регіонах України, друковані ЗМІ відходять на задній план у молодіжному середовищі, яке виявилось найбільш сприйнятливим до нового джерела інформації. Відтак, значна частина друкованих регіональних ЗМІ або перейшла в Інтернет-формат, або згорнула свою активність.

Безумовно, що піднята у даній публікації наукова проблема має значні перспективи для подальшого дослідження. По-перше, це пошук відповіді на питання: яким журналам і газетам віддавала і віддає перевагу українська молодь у різних областях України, у т.ч. така її важлива категорія як студентство. По-друге, це дослідження того, наскільки адекватно з інформаційної точки зору в молодіжних ЗМІ у 1990-2000-х роках відображалися події суспільно-політичного життя (чи не викривлені фактичні дані і наскільки зазначені події є важливими для молоді). По-третє, це розгляд регіональної молодіжної преси як писемного джерела про епоху кінця XX – початку XXI століть в історії України. По-четверте – дослідження взаємопов'язаності динаміки розвитку регіональних молодіжних видань із такою характеристикою сучасних молодих людей як культура читання.

Джерела та література

1. Белінська І. Дослідження регіональної преси в журналістикознавстві / І. Белінська // Українське журналістикознавство. – 2003. – Вип. 4. – С. 57-61.
2. Белінська І. Інформаційний простір Кіровоградщини / І. Белінська // Наукові записки Інституту журналістики. – К., 2003. – Т. 11. – С. 16-21.
3. Белінська І. Тематична модель обласного громадсько-політичного видання / І. Белінська // Наукові записки Інституту журналістики. – К., 2003. – Т. 13. – С. 23-28.

4. Бурківська Л. Українська регіональна преса: соціолінгвістичний аспект / Л. Бурківська // Культура слова. – 2013. – Вип. 79. – С. 130-133.
5. Дяченко М. Д. Особливості жанрової палітри у місцевій молодіжній пресі 60 - 90-х років ХХ століття [Електронний ресурс] / М. Д. Дяченко // Психолінгвістика. – 2008. – Вип. 1. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/psling_2008_1_15.pdf.
6. Дяченко М. Трансформація жанрової системи в регіональній пресі (на матеріалі запорізьких газет 90-х років ХХ – початку ХХІ століття) / М. Дяченко // Діалог: Медіа студії : збірник наук. праць / [за ред. О. В. Александрова]. – Одеса, 2009. – Вип. 9. – С. 42-49.
7. Пирогова К. М. Висвітлення молодіжної тематики на шпальтах друкованого регіонального видання "Суббота плюс" / К. М. Пирогова, О. О. Кучер // Молодий вчений. – 2015. – № 7(2). – С. 152-155.
8. Стегній І. І. Молодіжна регіональна журналістика: спроби подолання провінційності форми і змісту [Електронний ресурс] / І. І. Стегній. – Режим доступу: <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=2358>.
9. Тимошик М. С. Українська молодіжна преса в останній період існування СРСР (1986-1991) : монографія / М. С. Тимошик. – К. : Наша культура і наука, 2010. – 238 с.
10. Барабаш В. В. Інституціалізація молодіжного руху України / В. В. Барабаш // Політичний менеджмент. – 2004. – №3(6). – С. 98-111.
11. Кудіна Л. Молодіжний рух у регіонах України: громадсько-політична література / Л. Кудіна, Н. Демчук, О. Обухівська. – К. : Молодіжна альтернатива, 2005. – 103 с.
12. Свиридов К. Молодь в структурі громадянського суспільства: проблема ефективної взаємодії / К. Свиридов // Гілея: науковий вісник. – 2014. – Вип. 80. – С. 381-384.
13. Чопей В. С. Теоретико-методологічний аналіз досліджень студентської молоді в Україні та світі / В. С. Чопей // Міжнародний науковий форум: соціологія, психологія, педагогіка, менеджмент. – 2010. – Вип. 4. – С. 103-110.
14. Московичи С. Век толп. Исторический трактат по психологии масс / С. Московичи / Пер. с фр. – М.: Центр психологии и психотерапии, 1998. – 480 с.
15. Георгієвська В. В. Генеза партійної преси в Україні (1989-2013 рр.): джерелознавчий аспект / В. В. Георгієвська // Наукові записки Інституту журналістики. – 2014. – Т. 56. – С. 363-369.

Ivashchenko M. Youth regional printed media of Ukraine of the late 20th – early 21st centuries: statistical indicators and quality content

The research paper deals with the analysis of certain quantitative and qualitative characteristics of regional youth printed media in Ukraine of the late 20th – early 21st centuries on the basis of historical and media science discourse. Specific features of youth printed media are determined. The significance of youth printed media for the formation of social and political life of independent Ukraine is studied at all stages of state building. The analysis of quantitative indicators and qualitative content of youth regional printed media of Ukraine of the late 20th – early 21st centuries was carried out. The formation of youth printed media in the regions of Ukraine in the early 90's of the 20th century was analyzed; the quantitative and qualitative features of the youth printed media of separate regions of our country were determined. The specific features of the thematic content of the youth regional printed media are identified based on several factors, such as the situation in a particular region, social policy at the national, regional and district levels, as well as the condition of the youth subculture. It is stated that the most popular genres of the youth regional printed media were spot coverage and interview. It is summarized that qualitative content of the youth regional printed media is associated with the ideological orientation of newspapers and magazines targeted toward youth. It is summed up that due to the massive spread of the Internet in the regions of Ukraine, printed media are driven into the background in the youth environment which turned out to be the most receptive to the new information source.

Key words: *youth, youth printed media, youth media, youth periodicals, regions, areas, magazines, newspapers, genres, coverage, interview, youth ideology, vocabulary.*